

вважають, що ключем до забезпечення ефективності стратегії банку є дотримання правила: «Стратегія — це основа внутрішньокорпоративної культури».

Результати впровадження Системи збалансованих показників у Bank of Tokyo-Mitsubishi засвідчили значний прогрес у досягненні корпорацією поставлених цілей. Розроблені її на основі стратегічні карти стали основними документами, якими почали керуватися банківські менеджери при складанні планів та виборі тактики. Спільні цілі дозволили тісно та успішно співпрацювати всім підрозділам, що призвело до підвищення ефективності діяльності банку загалом [1, 23].

Досвід японського банку щодо впровадження вищезазначеної методики розробки та реалізації стратегії свідчить про її дієвість та ефективність. Практика показує, що розробка банківської стратегії вимагає наукового підходу. При цьому, він повинен базуватися на практичному досвіді, враховувати поточну ситуацію на фінансовому ринку і передбачати можливі зміни у майбутньому.

Список літератури

1. Scorecard for a Financial Services Organization / N. Makhijani. — John Wiley & Sons, 2011. — 314 p.
2. Nagumo T. Building a Strategy — Based Culture at Bank of Tokyo-Mitsubishi / T. Nagumo // Balanced Scorecard Report. — 2002. — November/December. — P. 1—5.
3. Norton D. P., Kaplan R. S. The Execution Premium: Linking Strategy to Operations for Competitive Advantage / D. Norton, R. Kaplan. — Harvard Business Press Books, 2008. — 336 p.

Руслан КЛИМОВИЧ

*студент факультет банківського бізнесу
Тернопільський національний економічний університет*

Науковий керівник:
к.е.н., доцент Іващук О.О.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ВПЛИВ КОРУПЦІЇ НА ЕКОНОМІКУ

Наявність у країні зовнішньоекономічних зв'язків стає обов'язковою умовою забезпечення економічного зростання та соціального прогресу. Завдяки цьому зростає імідж країни і вона набуває більшої ваги в очах інвесторів і торгових агентів. Для формування об'єктивної думки, кожен учасник зовнішньоекономічної діяльності прагне зібрати якомога повнішу та всебічну інформацію про країну – потенційного партнера, зрозуміти засади її конкурентоспроможності та місце у світовій економіці.

У зв'язку з цим, велике зацікавлення викликає Індекс глобальної конкурентоспроможності (від англ. Global Competitiveness Index), на якому базується звіт про глобальну конкурентоспроможність – дослідження, котре оприлюднюється Центром з питань вивчення глобальної конкурентоздатності та ефективності при Всесвітньому економічному форумі (ВЕФ). Експертами ВЕФ конкурентоспроможність визначається як набір інститутів, стратегій та рушійних сил, які зумовлюють рівень ефективності виробництва в країні. Вважається, що рівень продуктивності праці в країні визначає рівень економічного добробуту.

Іншими словами, більш конкурентоспроможна економіка забезпечує вищий рівень доходу для своїх громадян. Ефективність виробництва в країні гарантує високий рівень рентабельності інвестицій, який є головним фактором, що визначає темпи економічного зростання у довгостроковій перспективі. Таким чином, експерти

ВЕФ вважають, що конкурентоспроможність кожної країни зумовлена двома головними складовими – спроможністю підтримувати високий рівень доходів (частка ВВП на душу населення) та рентабельністю інвестицій, які забезпечують зростання економічного потенціалу.

Експерти ВЕФ орієнтуються на трирівневу модель економічного розвитку М.Портера. Під час стадії «базовий розвиток» економіка країни зростає внаслідок використання дешевих факторів виробництва та природних ресурсів. На цій стадії рівень конкурентоспроможності тісно пов'язаний з раціональним функціонуванням суспільних інститутів. На другій стадії розвиваються досконаліші виробничі процеси, зростають якість та обсяг виробництва продукції. На цій стадії економічного розвитку конкурентоспроможність країни залежить від стану системи вищої освіти (5-й базис), ефективності товарного ринку (6-й базис), ефективності ринку праці (7-й базис), досконалості фінансового ринку (8-й базис), технологічного оновлення (9-й базис) та обсягу ринку (10-й базис). На останній, «інноваційній» стадії економіка країни зростає за рахунок інновацій та нових технологій. На цій стадії досконалість бізнесового середовища (11-й базис) та інновації (12-й базис) зумовлюють конкурентоспроможність країни. Згідно з цією концепцією кожна країна перебуває, загалом, на одній з цих стадій. Отож експерти ВЕФ надають більшої ваги в індексі глобальної конкурентоспроможності тим базисам, які чинять більший вплив на конкурентоспроможність, з врахуванням стадії економічного розвитку відповідно до моделі М.Портера [2].

Стадії розвитку економіки визначаються за допомогою двох критеріїв. Перший — рівень ВВП на душу населення із врахуванням ринкового курсу валют. Цей повсюдно поширений показник використовується для приблизного розрахунку заробітних плат, оскільки не існує міжнародних даних щодо заробітних плат по всіх країнах. Другий критерій характерний для багатих країн, процвітання яких залежить від видобутку ресурсів. При підрахунку визначається частка корисних копалин у загальному експорті (товари й послуги) країни. Так, передбачається, що за умови становлення корисних копалин у ньому понад 70% (вимірюється шляхом використання середнього значення впродовж п'яти років) країна є переважно факторно-орієнтованою.

Країни, економіка яких перебуває між двома будь-якими з представлених стадій, вважаються країнами з «перехідною економікою». Для цих країн питома вага складових повільно змінюється в процесі розвитку країни, свідчить про процес плавного переходу від однієї стадії розвитку до іншої [1].

Високий рівень корупції б'є як по бізнесу, і відповідно, по всій економіці в цілому, так і по конкурентоспроможності країни. Корупція та хабарі створюють додаткові витрати, які знижують маржу підприємців. Останні через це менше інвестують, адже менше інвестицій стають привабливими з точки зору очікуваного прибутку.

Отже, значно впливає на ІГК рівень корупції в країні. На превеликий жаль, рівень хабарництва в Україні дуже високий, тому, корупція в Україні сьогодні є однією з найактуальніших проблем, яка потребує невідкладного розв'язання. Вона підриває демократичні інститути, моральні та етичні цінності і справедливість, завдає шкоди сталому розвитку принципу верховенства права, економіці, національній безпеці та становленню громадянського суспільства. За рівнем корупції Україна сьогодні займає 144-те місце серед 174 країн світу. Корупція в нашій країні перетворилася на одну з основних загроз національній безпеці. І тому чим вищий

буде рівень корупції, тим нижча буде конкурентоспроможність України на міжнародній арені, і навпаки. Адже більш конкурентоспроможна економіка забезпечує вищий рівень доходу для своїх громадян.

Список літератури:

1. Гревцев А. А. Оценка экономического развития стран на основе индекса глобальной конкурентоспособности. – 2009р. – С. 130.
2. Ковальов С.В. Корупційна загроза економічній безпеці України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: Український юридичний портал.
3. The Global Competitiveness Index data platform [Електроннийресурс]. – Режимдоступу: <http://www.weforum.org/issues/global-competitiveness/index.html>
4. The Global Competitiveness Index 2014 [Електроннийресурс]. – Режимдоступу:http://www3.weforum.org/docs/GCR2013-14/GCR_Rankings_2013-14.pdf

Микола КОГУТ

студент факультет банківського бізнесу

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

к.е.н., доцент Малахова О.Л.

ОЦІНКА ДІЄВОСТІ АНТИІНФЛЯЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Сучасне соціально-економічне становище України навіть при позитивних зрушеннях характеризується збитковістю стратегічно важливих підприємств, істотною структурною деформацією вітчизняного виробництва, сировинною спрямованістю експорту, великою імпортною залежністю економіки від постачання енергоносіїв, значним зменшенням національного багатства, збільшенням боргової залежності держави, посиленням диференціації соціально-економічного розвитку регіонів, критично низькою народжуваністю та надмірно високою смертністю, зростанням демографічного навантаження на населення працездатного віку, низьким рівнем та якістю життя, високим рівнем бідності, тонізацією національної економіки, нагромадженням апатії та напруженості в суспільстві [2, с.7].

Інфляція є важливим об'єктом державного регулювання, оскільки може створювати для суспільства певну небезпеку. Як зазначається у державних програмних документах, високий інфляційний тиск і низька конкурентоспроможність економіки призводять до зниження інвестиційної привабливості країни.

11 вересня 2014 року рішенням Ради Національного банку України схвалено перехід до таргетування інфляції. Тобто пріоритетною метою грошово-кредитної політики буде забезпечення цінової стабільності, головним критерієм чого розглядається досягнення та підтримання в середньостроковій перспективі (3-5 років) низьких стабільних темпів інфляції, що вимірюються індексом споживчих цін на рівні 3-5% на рік. Ріст споживчих цін в 2014 році став 24,9%, що стало найвищим показником з 2000 року, коли ціни виросли на 25,8%. А нещодавно уряд підвищив до 26% інфляційний прогноз на 2015 рік, при тому, що в проекті Державного Бюджету на 2015 рік закладений прогноз на рівні 13,1%. Звідки ж беруться такі високі інфляційні очікування?!

У січні 2015 року на споживчому ринку зберігалися інфляційні тенденції, сформовані в минулому році. Зростання індексу споживчих цін (ІСЦ) за січень